

♪ Sing-in Pasen ♪

Thema: Kruistocht

Samen zingen, luisteren en stilstaan
bij het lijden en de overwinning
van Christus.

Zaterdag 21 maart

19.30 uur

CGK De Ark – Spijkenisse

Vrije toegang

Collecte bij de uitgang

Na afloop ontmoeting met koffie/thee

Iedereen van harte welkom!

De kruistocht van de Heere Jezus is geen tocht met zwaard en geweld, maar een weg van liefde, gehoorzaamheid en offer. Waar aardse kruistochten werden gevoerd om macht en bezit, ging Jezus vrijwillig de weg van lijden om mensen te verlossen. Zijn tocht begon in nederigheid, bereikte haar dieptepunt aan het kruis op Golgotha en mondde uit in overwinning door Zijn opstanding. In deze kruistocht staat niet strijd tegen mensen centraal, maar de overwinning op zonde en dood — een strijd die Hij voerde uit liefde voor de wereld.

Kom laat ons samen zingend en met een geopend en biddend hart de kruistocht doorwandelen.

Leer mij o Heer, Uw lijden recht betrachten (TH 123)

Leer mij, o Heer', uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten:
o liefde die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar moest lijden.

'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen,
de zonde dragen.

Daar Ge U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven?
Zou ik aan U voor zulk een bitter lijden
mijn hart niet wijden?

Laat mij, o Heer', Uw wond're wijsheid prijzen,
dwaasheid en ergernis voor wereldwijzen,
laat mij Uw kruis dat sterken zwakheid noemen
als sterkte roemen

Opening.

Hij kwam bij ons, heel gewoon (WK 144)

Hij kwam bij ons, heel gewoon,
de Zoon van God als mensenzoon.
Hij diende ons als een knecht
en heeft zijn leven afgelegd.

(Refrein)

Zie onze God, de Koning-knecht,
Hij heeft zijn leven afgelegd.
Zijn voorbeeld roept
om te dienen iedere dag,
gedragen door zijn liefd' en kracht.

Zie je de wonden zo diep.
De hand die aard' en hemel schiep,
vergaf de hand die Hem sloeg.
De Man, die onze zonden droeg.
(Refrein)

Wij willen worden als Hij.
Elkanders lasten dragen wij.
Wie is er ned'rig en klein?
Die zal bij ons de grootste zijn.
(Refrein)

't Is middernacht.

't Is middernacht en in den hof
Buigt tot den dood bedroefd in 't stof
De Levensvorst in Zijn gebeên
Doorworstelt Hij zijn strijd alleen

't Is middernacht maar hoe Hij lijd'
Zijn jong'ren slapen bij dien strijd
En derven afgemat in rouw
Den aanblik op des Meesters trouw

't Is middernacht maar Jezus waakt
En 't zielelijden dat Hij smaakt
Bant uit Zijn hart de bede niet
Mijn Vader dat uw wil geschied'

't Is middernacht en 't vaderhart
Verstaat en sterkt den Man van smart
Die 't eenig lijden dat Hij torst
Ten eind doorstrijdt als levensvorst

Zie, hoe Jezus daar loopt in Jeruzalem (TH 131)

Zie hoe Jezus daar loopt in Jeruzalem
met een kruis op zijn rug
en een doornenkroon.
Hoor de menigte schreeuwt en roept:
'Kruisigt Hem!'
Zo gaf God zijn eigen Zoon.

Zie het Lam aan het kruis
daar op Golgotha,
als de koning der Joden wordt hij veracht.
Zie de liefde voor ons in zijn ogen staan
als hij roept: 'Het is volbracht'.

(Refrein)

ja, ik dank U voor uw genade, o Heer,
dat U het kruis voor mij droeg.
U bewijst uw genade aan mij telkens weer.
Uw genade is mij genoeg.

In het rijk van de dood is Hij neergedaald.
Ja, uit liefde voor ons heeft Hij dit gedaan.
Maar de steen van het graf is
nu weggehaald,
Jezus leeft, Hij is opgestaan.

(Refrein)

En nu kom ik tot U met vrijmoedigheid,
met ontzag en respect
kniel ik voor U neer.
U bent Koning en God tot in eeuwigheid,
U bent Jezus, de hoogste Heer.

(Refrein)

Ja, ik dank U voor uw genade, o Heer,
dat U het kruis voor mij droeg.
U bewijst uw genade aan mij telkens weer.
Uw genade is mij genoeg,
uw genade is mij genoeg.

Gedicht

O Hoofd, bedekt met wonden

O hoofd, bedekt met wonden,
belaan met smart en hoon,
o hoofd, ten spot ombonden
met ene doornenkroon,
eertijds gekroond met stralen
van meer dan aardsen gloed,
waarlangs nu drupp'len dalen:
'k breng zeeg'nend U mijn groet!

Wat stof tot zielsverblijden,
hoe zalig is 't en goed,
dat 'k in uw bitter lijden
mijn redding vinden moet!
O, mocht ik U, mijn Leven,
daar 'k bij uw kruishout kniel,
mij zelf ten offer geven:
wat winste deed mijn ziel!

U zij de dank mijns harten,
U, Jezus, dierb're vriend,
voor 't dragen van die smarten,
alleen door mij verdiend!
Och, blijv', wat troost ik derve,
de hoop op U mij bij,
opdat, wanneer ik sterve,
in U mijn einde zij!

Verschijn dan aan mijn sponde,
schenk laaf'nis in mijn nood!
Wijs m' in mijn laatste stonde
op uw verzoeningsdood!
'k Houd dan in stervenssmarte
den blik naar 't kruis gericht,
en klem dat vast aan t harte:
zó valt het sterven licht!

Psalm 22

Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij,
En redt mij niet, terwijl ik zwoeg en strij',
En brullend klaag in d' angsten die ik lij',
Dus fel geslagen?
't Zij ik, mijn God, bij dag moog' bitter klagen,
Gij antwoordt niet; 't Zij ik des nachts moog' kermen.
Ik heb geen rust, ook vind ik geen ontfermen
In mijn verdriet.

U smeekten zij, van mensenhulp ontbloot,
En zijn gered; zij hebben in hun nood
Op U vertrouwd, van schaamte nimmer rood,
Na hun gebeden.
Maar ik, ik ben een worm, van elk vertreden;
Een worm, geen man;
Een spot en smaad van mensen,
Dien 't boze volk, naar zijn baldadig wensen,
Beschimpen kan.

Wees dan mijn hulp; houd U niet ver van mij;
Mij prangt de nood, benauwdheid is nabij;
'k Heb buiten U, daar ik zo bitter lij',
Geen hulp te wachten.
Een stierenheir uit Bazan, sterk van krachten,
En fel verwoed,
Omringt m' aan alle zijden;
Mijn God, hoe zwaar, hoe smart'lijk valt dit lijden
Voor mijn gemoed!

Als ik in gedachten sta (WK 140)

Als ik in gedachten sta
die met Hem aan 't kruishout hing,
'k bid, mij voelend Hem gelijk,
"Heer, gedenk mij in Uw rijk!"

Zie ik, hoe genaad' ontving,
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor Zijn oog aan 't kruishout brak.

Hoor ik, hoe Hij riep: "Mij dorst!"
dan roep ik: "O Levensvorst,
Gij, Gij naamt de bitt're dronk,
die deez' aard verzoening schonk!"

Op Zijn kreet: "Het is volbracht,"
antwoordt mijn aanbidding zacht:
"Jezus, ook voor mij verwierf
Gij verlossing, toen Gij stierf."

Hoor ik, hoe het laatst van al
Hij Zijn geest aan God beval,
weet ik ook mijn geest en lot
in de handen van mijn God.

Muzikaal Intermezzo

Erbarme dich, arr. JP Teeuw

Als ik mijn ogen sluit (TH 425)

Als ik mijn ogen sluit
En denk aan Golgotha
Dan lijkt het net of ik
Daar op die heuvel sta
Ik zie het houten kruis
Zie wat de mensen doen
Dat Jezus sterven moet
Want dat gebeurde toen

Ik hoor opnieuw Zijn stem
Die roept: het is volbracht!
En daarna wordt het stil
't Is donker als de nacht
Toen stierf Hij aan het kruis
Toen was de pijn voorbij
O, ik weet meer dan ooit
Dat Hij dit deed voor mij

Ik doe mijn ogen dicht
En vouw mijn handen stil
Ik bid met heel mijn hart
Wat ik Hem zeggen wil
Heer, aan dat houten kruis
Droeg U de straf voor mij
Ik had nog nooit een Vriend
Die zoveel hield van mij

Jezus alleen (TH 199)

Jezus alleen, ik bouw op Hem
Hij is mijn hoop, mijn lied, mijn kracht.
Door stormen heen hoor ik zijn stem,
Dwars door het duister van de nacht.
Zijn woord van liefde
verdrijft mijn angst; nu vind ik rust!
Mijn vaste grond, mijn fundament;
dankzij zijn liefde leef ik nu.

(vrouwen)

Jezus alleen werd mens als wij;
klein als een kind, in kwetsbaarheid.
Oneindig veel hield Hij van mij,
leed om mijn ongerechtigheid.

(allen)

door zijn offer werd ik vrij,
Hij droeg mijn straf,
Hij stierf voor mij, ontnam de dood zijn heerschappij;
dankzij zijn sterven leef ik nu.

(mannen)

Daar in het graf, in dood gehuld,
leek al zijn macht tenietgedaan.
Maar, o die dag, dat werd vervuld:
Jezus, de Heer is opgestaan!

(allen)

Sinds Hij verrees in heerlijkheid
ben ik van vloek en schuld bevrijd
Ik leef in Hem en Hij in mij;
dankzij zijn bloed ben ik nu vrij.

Witter dan sneeuw

Mijn Heiland, genees mij en heilig Gij mij.
het leven der ziele, wie geeft het dan Gij?
De schuld zij als bloed en de zond' als kermijn.

(Refrein)

Heer was mij en witter dan sneeuw zal ik zijn.
Witter dan sneeuw, ja, witter dan sneeuw,
Heer was mij, en witter dan sneeuw zal ik zijn.

Mijn Heiland, ik vlucht uit het werelds gedruis;
ik werp mij terneer aan de voet van het kruis.
Voor mij zijn de wonden, die schande en pijn!
(Refrein)

Mijn Heiland, Gij ziet hoe geduldig ik wacht;
Uw werk wordt ook hier in mijn ziele volbracht.
Het honderdste schaap zoekt G'aan 't eind der woestijn.
(Refrein)

Sluiting

Ik wil zingen van mijn Heiland (TH 115)

Ik wil zingen van mijn Heiland,
Van Zijn liefde wondergroot,
Die Zichzelven gaf aan 't kruishout
En mij redde van den dood.
Zing, o zing van mijn Verlosser,
Met Zijn bloed kocht Hij ook mij:
Aan het kruis schonk Hij genade,
Droeg mijn schuld en ik was vrij.

'k Wil het wonder gaan verhalen,
Hoe Hij op Zich nam mijn straf;
Hoe in liefde en genade
Hij 't rantsoen gewillig gaf.
Zing, o zing van mijn Verlosser,
Met Zijn bloed kocht Hij ook mij:
Aan het kruis schonk Hij genade,
Droeg mijn schuld en ik was vrij.

Ik wil zingen van mijn Heiland,
Hoe Hij smarten leed en pijn,
Om mij 't leven weer te geven,
Eeuwig eens bij Hem te zijn.
Zing, o zing van mijn Verlosser,
Met Zijn bloed kocht Hij ook mij:
Aan het kruis schonk Hij genade,
Droeg mijn schuld en ik was vrij.

**Namens de organisatie danken we u voor uw komst en wensen wij u allen een
gezegend Pasen toe.**